

sveta Angela Folinjska

Angela se je rodila okrog leta 1248 v Folignu v Umbriji v bogati družini. Oče je kmalu umrl, mati pa jo je vzgaja precej površno, tako da razen krščanske vzgoje v domači hiši ni dobila nobene posebne izobrazbe. Odrasla je v lepotico, ki ji niso bile tuje zabave in veseljaštvo. Hitro se je znašla v posvetnih krogih mesta Foligna, kjer je srečala bogatega človeka, s katerim se je poročila pri dvajsetih letih in s katerim je imela dva otroka. Njeno življenje je bilo tudi po poroki lahkomiselnost.

Kasnejše življenje pa je zaznamovalo nekaj dogodkov, med drugim silovit potres leta 1279 in dolgoletna vojna proti Perugi. Angeli se je vedno bolj začela oglašati vest. Postala je nemirna. Šla je k spovedi. Iz njenih lastnih spisov vemo, da je najprej nekatere grehe zavestno zamolčala. Zaradi duševne stiske, v kateri se je znašla, se je v molitvi s prošnjo za dobro spoved obrnila na sv. Frančiška Asiškega (ta se ji je prikazal) in s pomočjo duhovnega voditelja p. Arnalda doživela spreobrnjenje.

Na poti pokore, ki jo opisuje sama, pravi, da je napravila osemnajst korakov. Med njimi so bili: strah pred pogubljenjem v peku, dobra spoved, vztrajno opravljanje pokore ... Vsak korak je pomenil večje zbližanje z Bogom. Na tej poti ji je bil zgled sv. Frančišek, ki ga je imenovala "ogledalo svetosti in vseh popolnosti za vse, ki hočejo duhovno živeti." Kot on se je odločila za popolno uboštvo. Za odmiranje svetu pa je poskrbelo življenje samo.

Najprej ji je umrla mama. Njeno smrt je Angela sprejela kot "božjo voljo". V istem letu ji je umrl mož in za njim kmalu drug za drugim še otroka. Za Angelo je bil to hud in boleč udarec, obenem pa velika tolažba, ker je vedela, da bo šele zdaj mogla neovirano hoditi po poti križa in pokore. Zdaj je nista več ovirali ne družba ne družina. Hotela je živeti po zgledu sv. Frančiška v popolni revščini. Na njeni poti pokore je bil to enajsti korak, ki ga je storila. Po enem izmed romanj v Rim je kljub pomislekom in nasvetom znancev prodala svoje drago posestvo in dobiček razdelila revežem.

Okoli leta 1290 je stopila v tretji red sv. Frančiška. Zbirala je podobno misleče ljudi v svoji skupnosti oz. »cenacolu« k molitvi in pogovoru o veri ter k načrtovanju dobrodelnih dejavnosti, kajti Angela je požrtvovalno skrbela za uboge, še zlasti za gobavce.

Deležna je bila tudi številnih mističnih doživetij in smela biti večkrat čisto v Božji bližini, kot je zapisal p. Arnold. Pogosto je imela prikazni Križanega, ki ji je kazal svoje rane in ji razodeval, kaj vse je pretrpel iz ljubezni do nje. Na več mestih je zapisala, da ji je Jezus rekel: »Nisem te ljubil za šalo!« Več kot dvajset prič je tudi zagotovilo, da dvanajst let ni zaužila nobene jedi razen evharistije.

Ko se ji je bližala smrt, so bili ob njeni postelji zbrani njeni duhovni sinovi in hčere ter več Frančiškovih manjših bratov. Zvečer 4. januarja 1309 je sprejela zakramente za

umirajoče, nato mirno zaspala, okoli polnoči pa umrla. Pokopana je v cerkvi Frančiškovih manjših bratov v Folignu. Tam se je začelo tudi njeno češčenje.

Angela je zapustila dragoceno zapisano dediščino, imenovano Knjiga ali Življenje blažene Angele Folinjske. Zaradi bogate in globoke teološke vsebine njenih spisov so jo imenovali *»učiteljica teologov«* in *»mistikinja krščanske ljubezni«*.

Angelo Folinjsko so leta 1693 razglasili za blaženo (Klemen XI.). Papež Frančišek pa jo je leta 2013 razglasil za svetnico.

